

N.F.S. Grundtvig “Det Høinordiske Forbund”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.21, maj 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1854 (SJ: 1078)

Teksten er etableret af Stine Kylsø Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Stine Kylsø Pedersen, redigeret af Kirsten Vad og Jens Lei Wendel-Hansen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Rasmus Glenthøj

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:481

Det Høinordiske Forbund.

Timen er kommet, da de tre høinordiske Folke-Stammer i vore tre nordiske Riger *kan* og, vi tør haabe, vil slutte sig sammen i et fast og varigt Forbund til at staae Last og Brast med hinanden mod al fjendlig Magt og fremmed Indflydelse, og det da nærmest og navnlig mod *Rusland*, der vil opluge os med Hud og Haar, som *Fenris-Ulven* skulde sluge Odin, og mod *Tydskland*, der vil gjøre os døde og magtesløse, som *Hel* gjorde *Balder*.

Ja, nu er Øieblikket, nu er Leiligheden tilstæde, som maa gribes, før den om en liden Stund flyver os forbi og kommer da ventelig aldrig igjen, thi saaledes er der enkelte store Øiebliske i Folks og Stammers og Tungemaals, ligesom i hver Enkeltmands Levnets-Løb, da Dødens Engel staaer for Døren og Livet hænger i et Haar, saa det er kun de hidtil adsplittede, men nu samlede *Livskræfter*, der med Dristighed og Lykke kan reddes, men bliver da ogsaa, naar Redningen vidunderlig lykkes, Kilden til hvad man maa kalde et nyt Liv og Levnet, hvori Storværket svarer til de *forenede Kræfter*.

Hvad de Langsynede alt længe have forudseet, det kan nu selv

de Stærblinde see lige for deres Næse, at det *Russiske* Verdens-Rige vil benytte den allerførste gode Leilighed til at afrunde sig mod Havet i vort Norden og gjøre *Kattegat* med *Østersøen* til ligesaa russiske Indsøer som *Peipus* og *Ladoga*, og hvor slaer der vel et menneskeligt Hjerte i vort Høinorden, som ikke gruer ved Tanken om, at endnu i den nærværende Menneske-Alder, ja, ad Aare kunde lettelig det Øieblik komme, den Leilighed dages, da *Rusland* med sine Jette-Arme kunde saaledes omfavne os, som det har omfavnet *Polen!* Elsk din Næste som Dig selv! Det er det største Bud i Loven for Folkenes saavelsom for Enkeltmændenes indbyrdes Forhold, og hvor christelig og menneskekiærlig man da end vil forestille sig enten den *Russiske Regjering* i det Hele eller den nærværende *Selvhersker* over alle Russer i Særdeleshed, saa kan man jo dog ikke vente, eller engang med mindste Billighed forlange, at de skulde betragte og behandle noget af deres Landskaber eller nogen af deres Trælle anderledes end paa *Slavisk* og paa *Russisk*, saa det er soleklart, at var den russiske *Tro*, den russiske *Orden*, den russiske *Levemaade*, den russiske *Knut*, den russiske *Oplysning*, os utaaelige, saa vilde, saa maatte det *Russiske Herredømme* blive os ligesaa, uden at noget Løfte, nogen Aftale eller Forsikkring om Andet vilde nytte os det allermindste.

Dette beroer nemlig paa den vel miskiendte, men derfor lige urokkelige Sandhed, at endnu langt sikkrere hos hele Folkefærd end hos os Enkeltmænd gaaer i alle Hiertesager Naturen over Optugtelsen, saa at skjønt intet Folk paa hele Jordens Kreds har været optugtet saa godt som det *Danske* Folk til ei blot at taale alt Fremmed, men til at ophøie det over sit eget, saa har dog selv vi aldrig kunnet lære at betragte og behandle enten *Nordmænd*, *Islændere* eller *Færing*er uden paa *Dansk*, og har ligesaalidt selv kunnet finde det taaleligt at regieres paa *Tydsck*, hvad dog er Læmpeligheden selv imod at regieres paa *Russisk*, da Russerne ikke har eller kan have mindste levende Forestilling om et Folks Tarv og Trang, Tænkemaade og Tankegang, der har en saadan *Oldtid* og *Middelalder* bag sig, og en saadan *Nytaaerstid* hos sig og for sig, som Høinordboerne.

Sandt er det imidlertid, at gjennem hele det Attende Aarhundrede og den tilbagelagte Halvdeel af det Nittende, da tegnede det til, at hvor meget vi end krympede os derved, vilde *Russisk Herredømme* dog, lidt før eller lidt senere, være den haarde Skæbne, mod hvilken man omsonst sig stræber at bevæbne, thi i rædsom Forblindelse hjalp *Danmark* lige fra *Peter Czars* Tid Rusland til at kue *Sverrig* og til at blive den frygtelige Sømagt i *Østersøen*, som det nu er, og da endelig *Folkene* i de tre nordiske Riger begyndte at angre deres indbyrdes unaturlige Misundelse og at ønske et fast Forlig mod fælles Fiender, da var Rusland blevet baade for klog og for stærk til at ville taale det Eneste, der paa denne

Kant muelig kunde sætte dets umættelige Herskesyge Grændser. Ja, selv den *Jydske* Krig, hvorunder vi nys forsøgte at løsrive os fra *Tydskland*, har aabenbar bragt os nærmere til *Rusland*, især fordi alle Kortsynede hos os lod sig indbilde, at vi maatte takke Ruslands Bistand for Danmarks Redning, skøndt det netop især var *Rusland*, der baade indskrænkede os til vore egne Hjæpekilder og afværgede det Høinordiske Forbund, som baade vilde sikkert os mod *Tydskland* og styrket os mod *Rusland*. Det er overalt ligesaa sørgeligt, som mærkeligt, at uagtet allerede *Peter Czar*, som dog trængte til Danmarks Bistand, aabenbar spillede Giæk med os, uagtet *Czar Peter* den *Tredie* af *Holsten Gottorp* vilde tilintetgjort os, uagtet *Czar Paul* først tvang os til at bryde med *Engeland* og saa lod os i Stikken, uagtet *Czar Alexander*, efterat have gjort os trygge, skilte os ved *Norge*, og uagtet endelig *Czar Nikolai* kun sendte sin Flaade i vore Farvande for, naar vi vare slaaede i *Jylland*, at føre Flygtninger til *Sælland*, truede os til at bukke for *Preusen* og kronede sin Ædelmodighed ved gennem *Holsten* at kræve Lehnshøiheid over hele *Danmarks* Rige; trods alt det tænker dog Mange hos os, ligesom *Rasmus Ottesen* sagde paa Rigsdagen, at den *Russiske Keiser* baade har været og skal være *Danmarks Frelser*, og denne Blindhed er endnu det største af alle vore Uheld.

Imidlertid, endnu er Redningen muelig, *Forsynet* har gjort det store Sammenstød mellem *Vestmagterne* og *Østmagten* uundgaaeligt, Tungen i Vægtskaalen vakler, og *Høinorden* kan, efter alle Mærker, gjøre *Udslaget*, paa een Gang til sin egen Redning og til hele Menneske-Slægts Fordeel, men Øieblikket er da ogsaa mageløs kostbart, thi uden al Høinordisk Bistand maatte *Engeland* og *Frankrig* dog tilsidst overlade *Rusland* Østersøen og os, og seires der afgjørende blot ved *Sverrigs* Bistand, da bliver sikkert *Danmark* Offeret, saa nu giælder det, om vi vil svømme eller synke.

For Øieblikket kan nemlig *Rusland* ikke forhindre, at der jo danner sig et *Høinordisk Forbund*, til i Forening med *Vestmagterne* at give *Ruslands* utaalelige Overmagt i Østersøen sit Banesaar, og naar det lykkedes, som det sikkert vilde, da kunde *Rusland* ligesaa lidt forhindre det høinordiske Forbund fra at skabe og opholde en Sømagt i Østersøen, der fredede den baade for *Tydkere* og *Slaver*, der altid, efter gammel Vane, fra Røver-Reder paa dens Kyster, vil efterstræbe og forbitte det Høinordiske Folkeliv. Da nu dette *Folkelivs* Opblomstring, velgjørende Virksomhed og Forklaring ligesaa vel som Frihedens og Selvstændighedens Forsvar kræver denne *Kræfternes Forening*, til at holde *Tydskland* Stangen og *Rusland* Kniven paa Struben, saa maa den være alle Dannemænds inderlige Ønske og brændende Bøn, og, trods alle de Hindringer, som optaarne sig derimod, vort eneste, som vort sidste *Haab*, og at dette *Haab*, naar det kun næres, ei skal beskæmmes, det er min Tro til det *guddommelige Forsyn*, der gennem Aartusinder har holdt

Haand over Høinorden, og der forberedt et Storværk til Menneske-
Livets Oplysning og Forklaring, som *Rusland* vistnok vilde, men dog
vist umulig kan forhindre, naar vi kun ikke selv ved et folkeligt
Selvmord forstyrre Guds Værk.

N. F. S. Grundtvig.